

Перша половина сезону — 1927-28 року — в театрі імені Франка

(Інтер'ю з керівником Заслуженим артистом Республіки Гнатом Юрою)

Перша половина сезону позначилася дальшим зростанням, певними художніми досягненнями театру.

До того спричинилась уперта робота художньо-керівничого персоналу та акторів.

Напруженої роботи вимагав самий репертуар, що його намітив театр. З одного боку назвичайний для українського актора класичний репертуар («Сон літньої ночі» — Шекспіра); з другого — сучасних укр. драматургів («Любов і дим» — Дніпровського, «Б'ють пороги» — Галюна) як цілком новий матеріал для воображення.

Театр відкрив сезон п'єсою Шекспіра — «Сон літньої ночі». Ця перша постава дала так би мовити, тон і основи художньої роботи сезону.

Вимоги Шекспірової п'єси для перетворення її в театральне видовище, та її вимоги в сучасному розумінні, як зазначила критика й як це показав масовий глядач, в нашому театрі переборені з успіхом.

Оригінальна трактовка Шекспірової комедії, легкість подавання Шекспірового віршу, в поєднанні з таким же рухом цієї класичної комедії, вдало додала музика та оформлення дали запоруку успіху в глядача, як вищий щабель театральної культури нашого театру.

Дальша постава «Даума Мадин» — Венеціянова (пост. Засл. арт. Н. Попов) з життя Індуського пригнобленого англійським імперіалізмом народу, держалася на тій височині що й належало цій п'єсі.

Третя постава «Любов і дим» — Дніпровського (пост. Шклярського) користувалася значним успіхом у масового глядача, особливо в молоді. П'єса збирала глядача і в другій половині сезону.

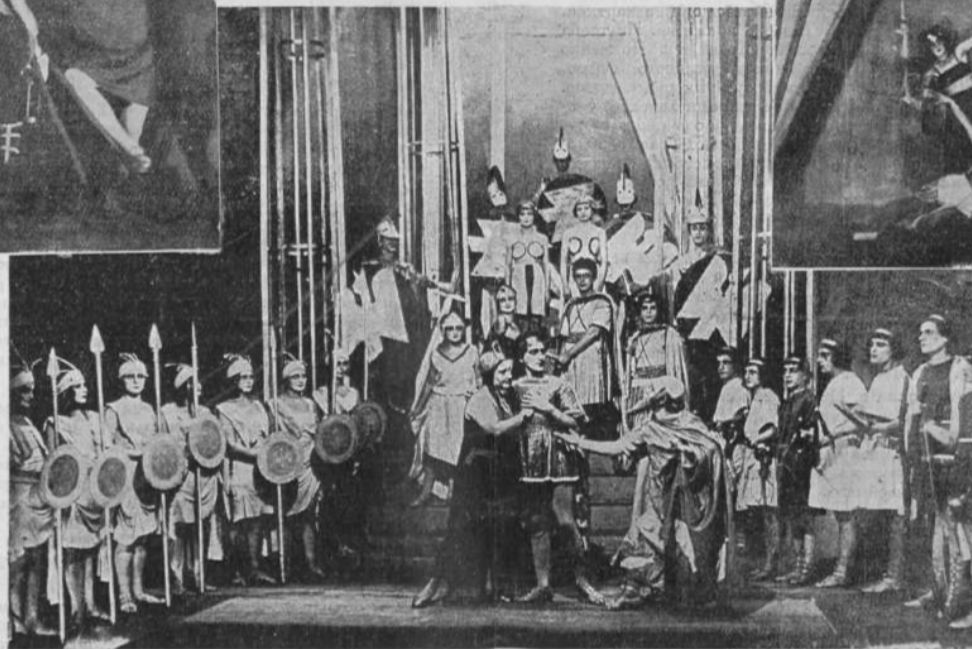
Після цих трьох нових постанов театр відновив дві п'єси минулого сезону — «Лісову пісню» — А. Укринки й «Селі» — Могема.

Ці п'єси змін від торішнього сезону майже не мали, коли не зважати на заміну деяких акторів, що вибули з театру.

Держдрамтеатр
ім. Івана Франка

«Сон літньої ночі»

Пост. заслужен. арт.
Респ. Гната Юри
Сферилення В. Комаденкєва

Остання прем'єра першої половини сезону «Б'ють пороги» Галюна (пост. Є. Коханенко). Це п'єса-казка, що в образах подає стисло історію суспільного життя на Україні аж до Днігрьєльстану, як каже один персонаж — до Днігрьєльстану.

Писана віршем, що подається легко, з додатком аматорської української музики та відповідного оформлення, ця п'єса займає почесне місце серед здобутків дальшого культивування театру.

Отже поставлене завдання на першу половину сезону виконано.

Театр виробив потрібне число постанов з цілевою настановою просунутись вперед в розумінні культури своєї продукції та в розумінні зростання.

На другу половину сезону крім зазначених постанов театр має виготовити такі: «Гон-ля» — Є. Толлера (ставити С. Радлов), «Республіка на колесах» — Я. Мамонтова, «Шіллерові розбійники» — Є. Гаккеля, «Товариш» — М. Левітіної, «Бронепотяг» — В. Іванова.

Де-які з п'єс з другої половини сезону, на нашу думку дадуть змогу театрові ще зростати,

та й масового глядача, що запоїнює залю нашого театру, ще більше з'єднають з нами у спільній будівничій роботі над піднесенням культури.

Ще треба відзначити інтересну лабораторію праці в театрі. Щоб піднести театральну культуру, керівники театру організували лабораторно-дослідні станції й запросили для керування ними кращі наукові сили в м. Києві. Інтенсивно працюють станції рефлексологічна, літературна, звукового слова, хореографічна то-що. З другої половини сезону збільшиться й число станцій і час для цієї дослідної роботи.

Ще спроба поставити театральну роботу на науковий ґрунт дав вже дуже інтересні наслідки в розумінні поширення й поглиблення культури українського актора.

Крім того, театральний колектив такою роботою виїждєтьє з науковими та літературними київськими колами. Така спільна праця об'єднує нові інтересні здобутки в нашій театральній культурі.

В Київській Державній Опері

(Інтер'ю з директором опери Я. Джаманом)

В першому циклі II сезону, дирекції прийшлося більше уваги звертати на оздоровлення внутрішнього складу театру й технічну організацію глядача.

Ці питання перед початком II циклу не вимагають уже такої уваги, тому що ми використали всі засоби щоб зміцнити на цій ділянці позицію театру й в II циклі звернемо більше уваги на громадський бік роботи. Конкретно треба до художнього життя театру притягти громадських представників, поживити діяльність художньої ради, використати індивідуальних робітників в справі переведення доповідей і дискусій на підприємствах серед робітників.

Виробничий план II циклу вже складено й затверджено. Обмежений час і кошти не дають ширшої змоги включити до репертуару нові сучасні опери, але все таки в II циклі ми даємо постанови: «Ніч під Різдо» Р. Корсакова, «Шуанка» муз. Мисса (оперу написано на революційний текст та прем'єровано в Парижі), балет «Блазень» Прокоф'єва (вперше в СРСР).

В II циклі ми продовжуємо також вистави опери Лисенко «Тарас Бульба», що пройшла з великим матеріальним та художнім успіхом в I циклі.

Акторський склад ми на II цикла поповнили двома кращими акторами Засл. арт. Республіки Мосіним та Брагиним.

Театр значно поновив технічні устаткування та декорації.

Ми як і I циклі обслуговування робітничого глядача ставим в першу чергу, бо це не тільки виправдує себе з боку політичного а й з боку матеріального. (В першому циклі ми мали 1150 карб. на вечір переїздно).

Організація наступного зимового сезону повинна проходити при найактивнішій участі всіх місцевих культурно-освітніх та громадських організацій, що дасть змогу не на словах, а на ділі довести значіння театру як громадсько-культурної організації, який свою роботу буде на громадських підвалинах у всіх галузях.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ НА 1928 РІК
ІЛЮСТРОВАНІЙ ТИЖНЕВИК

«НОВЕ МИСТЕЦТВО»

Умови передплати на 12 міс. — 8 крб., на 6 міс. — 4 крб. 25 коп., на 3 міс. — 2 крб. 25 коп.

Адреса редакції — Харків, вул. К. Лібкнехта 9. тел. 1-68.